

Lúčik

Občasník žiakov ZŠ s MŠ Stakčín

šk. r. 2013/2014

Vážení čitatelia časopisu Lúčik,

prinášame vám mimoriadne vydanie žiackeho časopisu, ktoré je venované kultúrnej udalosti v obci Stakčín – festivalu Lude pud Nastasom.

Kto sú tí ľudia, ktorí odveky žijú na tomto území? Odpoveď je jednoznačná – sú to Rusíni. Oživme si starú rusínsku povesť, ktorá môže byť základnou inšpiráciou hrdosti Rusínov na Slovensku. Aj povesti dotvárajú históriu nášho národa. Jednou z nich je ľudová povesť Statočný Rusín. Začítajte sa do jej deja.

Bolo to veľmi dávno na Podkarpatskej Rusi. Na vysokom kopci sa vypínal kamenný hrad. Krajine vládol istý rytier so svojou ženou – kňažnou.

Bola zima. Sedeli vo vykúrenej izbe. Rytier si odrazu zmyslel, že pôjde na poľovačku. Kňažná ho od toho odhovárala, že vonku je mráz. Tvrdohlavý rytier si dal zavolať verného sluhu, hájnika Rusína. Také bolo aj jeho meno. Vzal hájnickú sekeru, rytier svoj dlhý meč a vykročili k lesom. Po chvíli sa v hore objavil obrovský medveď. Zbokou zaútočil na rytiera a zahryzol sa mu do pleca. „Pomoc!...“ volal pán hradu na svojho sluhu Rusína. Hájnik sa s hnevom pozrel na hnedočerveného medveďa. Schmatol sekeru a zúrivého medveďa ňou ovalil rovno po hlave. Medveď, kráľ podkarpatských lesov, zareval a zvalil sa na zem. Žiaľ, skonol aj nebojácny rytier. Smutný Rusín zvesť o smrti svojho pána oznámil jeho žene. Tá ho ihneď z hradu vyhnala. Rozkázala, aby si postavil domček na mieste, kde skonol jej manžel. Hájnik Rusín bol poslušný človek. Odišiel spolu so ženou Annou a deťmi. Na mieste skonu pána hradu si spolu postavili domček. Rusín vyrúbal kus lesa na obilie, obrábal pole a staral sa o rodinu. Roky utekali ako voda. Deti vyrástli. Postavili si svoje domčeky, poženili sa. Pribudli aj priatelia. Tí si tiež povedľa postavili svoje domčeky. Žili svorne, hoci skromne.

Hradný pisár do kroniky kraja na Podkarpatskej Rusi napísal: „Pod našim hradom vznikla nová dedina, na ktorej starostuje Rusín, Rusín hájnik Podkarpatského hradu.“ Po čase drevenú dedinku navštívila sama pani hradu kňažná Anna. S Rusínom sa milo porozprávala, pochválila hájnika a nakoniec ho bohato odmenila.

Masky sú už odložené

Tohtoročný karneval sa uskutočnil 28.2.2014 – deň pred odchodom na jarné prázdniny.

Celá škola žila naplno touto akciou, žiaci sa tešili nielen na karnevalové masky, ale aj na skvelú zábavu a žrebovanie tomboly. Prekvapením bol už samotný veľký počet nádherných masiek. Boli medzi nimi víly, princezné, Batman, hríb, vodník, ale aj netradičné masky ako tank, narodeninový stôl, raketa s kozmonautom, policajné auto, šálka so šľahačkou či Danka a Janka. Najkrajšie masky boli ocenené peknými vecnými cenami a rovnako aj za vyžrebované tomboly získali žiaci zaujímavé ceny.

Najviac sme si užívali diskotékovej zábavy. Spoločenská miestnosť sa hemžila zvtajúcimi sa tanečníkmi. Tejto zábavy sme si užívali aj my deviataci, pretože to bol náš posledný karneval a budeme si naň určite pamätať.

Jessica Vohárová, 9.A

Naučili sme sa plávať

Osemdňový plavecký výcvik v tomto školskom roku absolvovali žiaci 3. a 6. ročníka. Uskutočnil sa v dňoch od 28.1.2014 – 7.2.2014 v humenskej plavárni.

Cieľom výcviku bolo to, aby sa žiaci naučili plávať. Tí, ktorí už základy plávania ovládali, zdokonaľovali svoje schopnosti v hlbokkej vode a tí ostatní sa učili plávať v malom bazéne. Postupne sme sa učili štýly plávania, ako sú napr. znak, kraul, prsia. Niektorým sa darilo viac, iným zase menej. Ale pred koncom výcviku sa všetci žiaci mohli pochváliť, že vedia plávať. V záverečnej súťaži v plávaní boli najlepší títo plavci:

chlapci: 1.miesto: A. Ďuri
2.miesto: D. Demeter
3.miesto: T.Plevka

dievčatá: 1.miesto: L. Glogovská
2.miesto: Z. Čopíková
3.miesto: V. Kofirová

Ďakujeme učiteľom Mgr. M. Hudákoví, Mgr. A. Dubjakovej, Mgr. V. Husťakovej, Mgr. T. Sochaničovej, Bc. M. Baraníkovej a Ing. J. Sochaničovi za to, že sme zvládli základy plávania alebo sme sa v plávaní zdokonaľili.

Lenka Glogovská, 6.B

Na návšteve v sninskom kaštieli

Žiaci 5. ročníka navštívili 12.3.2014 Mestskú knižnicu v Snine. Prezreli si nové priestory knižnice, ktorá sa presťahovala do historického kaštieľa. Žiakom o knihách rozprávala teta knihovníčka, ktorá im vysvetlila, ako sú knihy v knižnici usporiadané a mohli sa voľne prejsť pomedzi regály plné kníh. Potom im prečítala rozprávku, o ktorej sa spoločne rozpravali a žiaci odpovedali na jej otázky. Veľmi zaujímavou bola pre žiakov prehliadka kaštieľa. V miestnostiach videli starobylý nábytok, zbrane i obrazy.

Žiakom sa v knižnici veľmi páčilo. Návštevou si pripomenuli práve prebiehajúci mesiac kníh.

Viktória Tkačuková, 5.A

Deň vody

22. marec je venovaný jednej z najdôležitejších tekutín na svete – vode. Aj my, žiaci 8. ročníka, sme tomuto dňu venovali svoju pozornosť.

Navštívili sme Úpravňu vody v Stakčine (24.3.2014), kde sme si pozreli film o vodnej nádrži Starina a o úpravni vody. Potom nasledovala exkurzia priestormi úpravne. Sledovali sme odborný výklad zamestnanca úpravne pána inžiniera Dunaja, ktorý nám názorne ukazoval, čím všetkým musí prejsť voda, aby sa dostala k nám do našich domácností. Dozvedeli sme sa, že kvalita vody zo Stariny je hodnotená ako jedna z najlepších na Slovensku. Dochádza tu k pravidelnej kontrole režimu hospodárenia v ochranných pásmach vodárenskej nádrže. Regulovaný je aj pohyb motorových vozidiel v oblasti Stariny. To všetko sa podieľa na skutočnosti, že kvalita surovej vody, ktorá sa odoberá na úpravu, je veľmi dobrá a nevyžaduje si veľmi náročný proces úpravy na pitnú vodu. Voda zo stakčinskej úpravne sa dodáva do okresov Snina, Humenné, Michalovce, Vranov nad Topľou, Trebišov, Prešov a Košice.

Exkurzia bola veľmi zaujímavá. Pripomínať nám ju budú darčkové predmety, ktoré sme si všetci odnášali.

Kristína Diničová, 8. ročník

Ihla

Na gazdovskom dvore žilo dievčatko, ktoré rado vyšívalo. Vyšívajúc sedelo vonku na lavičke. Zrazu jej z ničoho nič vypadla z rúk

ihla.

Hľadá nešťastné dievča ihlu, hľadá, ale nájsť ju nemôže. Poíde k nemu kačka, ktorá práve vyšla z vody a dievča jej hovorí: „Buď taká dobrá, spadla mi na zem ihla, pomôž mi ju nájsť, prosím.“

„Ihlu? Čo to je? Ja ti nájdem aj najmenšieho červíka, ale ihlu som nikdy nevidela.“

Zavolalo dievčatko kohúta. Kohút vraví: „Budem sa dlho hrabať v zemi, nájdem ti aj najmenšie zrníčko, ale ihlu ti nenájdem, lebo neviem, čo to je.“

Oslavilo dievča holuba. Holub tiež odmietol hľadať ihlu, nevedel, ako vyzerá.

Práve sa po dvore prechádzal cap. „Prečo si smutná?“ spýtal sa jej. „Stratila som ihlu a nemôžem ju nájsť. Pomôž mi.“ „Ani ja ju nenájdem, neviem, čo to je.“

„Možno náš kocúrik by mi mohol pomôcť,“ pomyslelo si nešťastné dievčatko, „veď má dobrý zrak.“ „Nájdem ti myšku, hocičo iné, ale ihlu nie, neviem ako vonia.“

Dievčatko zosmutnelo a skoro sa rozplakalo. „Čím budem vyšívajúť?“

Vtom spoza mrakov vykuklo slniečko a svojimi lúčmi osvietilo ihlu. Ihla sa zatrblietala. Keď ju dievčatko uvidelo, radostne zvolalo: „Našla som ju, našla som ju!“ Všetky zvieratká pribehli k šťastnému dievčatku a tešili sa spolu s ňou.

Vyšívajúc sedelo vonku na lavičke...

Marián Klec, 5.A

Vlastná tvorba

Môj kraj

Kraj môj milý vedľa Sniny,
aký si mi vzácny, milý.
Opájam sa ja v tvojej kráse,
preto píšem túto báseň.

Sninský kameň stojí pyšne,
utekám ja za ním svižne.
Morské oko na nás žmurká,
či je teplo a či búrka.

Z inej strany Poloniny,
park národný, hrdý, šírý.
Pod ním voda širošia,
pitná, zdravá- to je Starina.

A pod tým našim Naztasom
prekypuje všetko krásou.
Tam je dedinka spanilá,
Stakčínska Roztoka milá.

Tu ja bývam, moji milí,
tu ja žijem v každej chvíli.
Tu je rodina, kamarát,
mám ťa rodný kraj tak rád.

Kolíska môjho života,
kde sa slnko ligotá.
Tu je studňa mojej lásky,
kraj môj rodný, pekný, krásny.

Tobiáš Petriš, 6.A

Mobil

Prší, prší, dážď sa leje,
písať listy v móde nie je.
Radšej pošlem esemesky,
naľukám ich tresky- plesky.
Slová, znaky, smajlík dáky,
nie sú v tom žiadne chytáky.
Posielam ich doďaleka,
dám si k tomu pohár mlieka.
Píšem tetke za kopec,
že sa stala taká vec:
V našom dome rastie strom,
malý d'ateľ býva v ňom...
Volám celej rodine,
kým sa kredit neminie...
A keď bude deň hmlistý,
snáď napíšem aj listy.

Natália Harvanová, 5.B

Čáry- máry

A-ka-fu-ka-fun-da-lu-ka,
odkiaľže to vietor fúka?
Ab-ra-dab-ra-čá-ry-má-ry.
Jáj, veď duje z každej strany!
Prefúkne nám celé hlavy,
myšlienok nás všetkých zbaví.
Bude nám fajn, žiadne strachy,
zmeníme sa na opachy.
Hlavy prázdne ako sudy,
budeže to hlúpych ľudí!
Celý svet sa asi zblázni,
keď tu budú samí blázni.
Narastú nám dlhé nosy,
ostaneme všetci bosí,
budeme sa všetci vznášať,
zo slobody každý jasať.
Žiadna škola, žiadne stresy,
len samé maškarné plesy.
Hudba, spev, divoký tanec...
A nakoniec?
Vlastne koniec!

Michaela Jirůšková, 4.ročník

Na dne mora

Dolu na dne mora
žiadna ryba nežije,
tam len kvitnú
morské sasanky a ľalie.

Iba elektrická raja
do tmy sviatí,
aby bolo dobre vidieť
všetky morské kvety.

Matúš Sochanič, 6.A

Anketa: Čo nám dala škola?

(Opýtali sme sa na to žiakov, ktorí prvý rok navštevujú ZŠ ako aj žiakov, ktorí končia 9. ročník.)

1.ročník:

Sabina Rosičová: *Najviac sa teším z toho, že som sa v škole naučila písať a čítať.*

Timotej Ihnát: *Aj mne sa najviac páči to, že som sa naučil čítať, pretože už môžem čítať svoje knižky, ktoré mám doma.*

Michaela Dvoranová: *Mne škola dala to, že som sa naučila pekne maľovať.*

Bronislav Palešák: *Ja som sa v škole naučil cvičiť. Mám rád telesnú výchovu.*

Jakub Oláh: *Ja som sa v škole naučil počítat' a teším sa z toho.*

Ján Teľvák: *V škole ma najviac baví matematika, rád počítam.*

Natália Timková: *Mňa v škole baví telesná výchova, rada cvičím. Na túto hodinu sa najviac teším.*

Timea Zubaľová: *Aj ja mám rada matematiku a počítanie.*

Ján Gunár: *Samozrejme, baví ma matematika.*

Imrich Kľaga: *Ja sa najviac teším z toho, že som si v škole našiel nových kamarátov.*

9. ročník:

Simona Leňková: *Škola mi dala vzdelanie, nové zážitky a veľa kamarátov.*

Kristína Peľová: *Mne škola dala strach a stres z dejepisu, ale to asi všetkým deviatakom.*

Anna Cinová: *Škola mi dala nové skúsenosti a veľa priateľov.*

Adriána Grundzová: *Mne škola dala hlavne vzdelanie, veľa nových skúseností.*

Samuel Vajanský: *Škola? Bolesť brucha, stres, vstávanie o siedmej ráno.*

Alexandra Kofirová: *Škola mi dala vzdelanie. Samozrejme, aj mnoho nových skúseností, ale aj kamarátov.*

Kristína Černegová: *Mne škola dala vzdelanie a nezabudnuteľné zážitky.*

Juraj Voroňak: *Škola mi dala hlavne vedomosti.*

Dominik Matiko: *Veľa som sa v nej naučil.*

Ľuboš Berezňanin: *Zmysel pre učenie.*

Nikola Telehaničová: *V prvom rade sú to vedomosti, ale vďaka škole som na dlhých deväť rokov získala druhú rodinu, ktorá pre mňa veľa znamená. Dúfam, že aj po skončení ZŠ zostaneme so spolužiačkami dobrými priateľkami. Vďaka nim som to zvládla a prežila v zdraví.*

Petra Roháčová: *Na rozdiel od prvákov som v škole už 9. rok a za ten čas mi škola dala veľa. Je to neuveriteľné množstvo vedomostí a mnoho humorných, ale aj tých „iných“ zážitkov. Najviac si cením to, že som si našla priateľov na celý život.*

Anketu pripravila Petra Roháčová, 9.B

INTERVIEW s Petrou Roháčovou, žiačkou 9.B triedy, ktorá sa v tomto školskom roku zúčastnila na troch olympiádach v rámci okresu i kraja.

Nikola Telehaničová: Petra, zúčastnila si sa na troch olympiádach. Nebolo to náročné zvládnuť prípravu na toľké súťaže?

Petra Roháčová: Ani nie. Olympiády boli v dostatočných časových odstupoch. Mala som dosť času na dôkladnú prípravu.

Nikola Telehaničová: Príprava na ktorú olympiádu bola pre teba najnáročnejšia?

Petra Roháčová: Najnáročnejšia bola pre mňa príprava na olympiádu z ruského jazyka. Bohužiaľ, nemohla som sa jej zúčastniť, keďže v ten istý deň sa konali aj prijímacie skúšky na strednej škole, na ktorú som sa prihlásila.

Nikola Telehaničová: Aké sú tvoje úspechy v obvodnom i krajskom kole?

Petra Roháčová: Olympiáda zo slovenského jazyka v obvodnom kole mi priniesla 5. miesto. Biologická olympiáda bola pre mňa úspešná aj v obvodnom kole – získala som 2. miesto a postúpila som zároveň do krajského kola, kde som skončila na 8. mieste. Fyzikálna olympiáda bola poslednou, v obvodnom kole som sa umiestnila na 3. mieste.

Nikola Telehaničová: Ktoré z týchto umiestnení si vážiš najviac a prečo?

Petra Roháčová: Vážim si ich všetky rovnako, pretože ktorýkoľvek úspech je pre mňa veľkým úspechom. A prečo si ich vážim? Pretože prípravou na jednotlivé súťaže som získala veľké množstvo vedomostí, ktoré ma výrazne obohatili.

Nikola Telehaničová: Si spokojná s tým, čo si v uvedených súťažiach získala?

Petra Roháčová: Samozrejme, áno. Nejde ani tak o hmotné veci, ktoré som získala, ale skôr o vedomostné obohatenie, ktorého sa mi dostalo práve prípravou a dopĺňujúcim štúdiom. Chcela by som motivovať mladších žiakov, aby sa nebáli reprezentovať školu v rôznych súťažiach či olympiádach. Za pokus to vždy stojí.

Nikola Telehaničová: Petra, ďakujem ti za rozhovor a prajem ti veľa úspechov v ďalšom štúdiu na strednej škole.

Rozhovor pre časopis Lúčik pripravila Nikola Telehaničová, 9.B

Zasmejme sa!

Žiaci píšu písomku. Učiteľ zbadá, že jeden žiak má ťahák.

Žiak ho inštinktívne schová.

Učiteľ ho ani po dôkladnej prehliadke nevie nájsť:

-"Kam si ho schoval?!"

"To by som aj ja rád vedel...."

Učiteľ: - Čo je s Novákom?

Žiak: - Operovali ho na pruh.

Učiteľ: - A čo robil? Zdvíhal úroveň školy?

Rieš skryvačky

Keď do dveri vošiel chlap s truhličkou pod pazuchou, zrazu všetci stíchli a vyjašene naňho hľadeli.

Vo vete sa skrýva ryba, skúste ju uloviť:

Tá rastlina, ktorú ste sem dnes ráno doniesli, má krásnu tmavozelenú farbu.

Na hľadanie živočicha vo vete máte dosť času, nevie rýchlo utekať:

Žiaci, nezabudnite si dole napísať svoje meno, testy nie sú anonymné a budú sa hodnotiť.

Užitočná vec pre zábudlivých je skrytá vo vete:

Šľahám tú smotanu tri alebo štyri minúty, ale je stále rovnako riedka ako na začiatku.

Opäť hľadajte vo vete živočicha, tentokrát hlodavca so vzácnou kožušinou:

Janka prosila mamu, aby jej dovolila popoludní ísť s kamarátkou do kina.

Domovinou zvierat'a skrytého vo vete je Južná Amerika:

ŠKOLOVINY

Ranu obviažeme sterilizovaným obvazom.

V Taliansku sa pestujú hlavne špagety.

Vo výške nad 5000m žijú len svište, kamzíky a horolezci.

Mechúrniky sú hermafroditi, to znamená, že sú nezničiteľní.

Krajinou vychádzajúceho slnka je Antarktída.

Čiňania objavili strelený prach.

Medzi vajcorodce patrí vtákopysk pivný.

Cyril a Metod založili stredoslovenčinu.

Egyptské lekárstvo používalo unifikáciu.

Prvým kozmonautom bol Vladimír Il'jič Gagarin.

